

Aqqalu C. Jerimiassen
Atassut

EM 2020/82
21. Oktober 2020

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut, om at udarbejde og omdele en redegørelse af fordelene og ulemperne ved etablering og byggeri af en international frihavn i Grønland. Dette med henblik på at opnå størst mulig gavn af øget trafik i nordvestpassagen på længere sigt. Redegørelsen skal færdiggøres til EM 2021.

(Atassut Inatsisartutgruppe)

I takt med at vi bestemt ikke bliver færre mennesker på denne jord, er der en voksende efterspørgsel efter hurtig, simpel, billig, samt let transport af handelsvarer fra A til B, og hvor der også søges mulighed for at spare brændstof.

Når nu tendensen for overisning i Arktis er mindsket, er det en interessant tanke at overveje etablering af store internationale havne. Vi snakker tit og ofte om at finde nye erhvervs muligheder, dog skyder vi os selv ofte i foden ved netop at være så forbeholdne, når det kommer til stykket, som reelt set kun indikerer, at ideer og tanker skydes i sæk, da det gang på gang, trækker i langdrag.

Ja, denne tanke er omfattende, dog vil vi aldrig kunne følge med i udviklingen i resten af verden, hvis vi ikke tillader os selv at tænke stort. Som et godt eksempel kan vi bruge smelteværket til Aluminium nær Maniitsoq, som atter er skudt i sæk efter så lang tids udsættelse - dette kunne ellers have bidraget betydeligt til vores økonomiske indtjening i landet.

Nu hvor der er tale om lavere tendens til overisning i Arktis, er det vigtigt at vi handler på forkant. Med den metode, hvor vi udsætter og forsinker alt, vil vores nabolande fortsætte med at overhale os, inden vi overhovedet når at se os om.

Med tanke på etablering af store havne, bør vi ikke kun fokusere på Royal Arctic Line A/S, Sikuki A/S eller for den sags skyld KNI A/S - vi må i samarbejde med andre internationale rederier, eksempelvis det danske rederi, som er det største i verden, A.P Møller – Mærsk A/S, der har op til 80.000 ansatte, som sagtens kunne være en samarbejdspartner, idet de har anløb forskellige steder i verden, samt gennem nordvestpassagen.

Position og beliggenhed er et interessant emne at drøfte - vi er jo et så udstrakt land, hvor der er mange udfordringer, som kræver grundige og fornuftige overvejelser, før handling.

Vi må betragte og arbejde for at prioritere vores land i den internationale verden, således vi også får fremdrift - derudover må vi i alle henseender prioritere vores borgere i erhvervslivet, for netop at forbedre landets vilkår.

Nu er der en del fokus på de kommende store lufthavne, der gerne skulle åbne op for muligheder inden for erhvervet. Her er det ellers tydeligt at se muligheder for, at etablering af store havne kunne gavne samfundet på mange forskellige måder.

Nu hvor processen er i gang, med at hjemtage ansvarsområdet for Erhverv fra staten, er det ikke svært at se muligheder for at vi sagtens kunne udnytte dette. Transport af varer fra Aalborg har historisk set været den eneste mulighed, og idet Aalborg ikke er en international havn, har handelsmulighederne altid været relativt begrænsede. Ved at etablere store internationale havne med anløb forskellige steder i verden, vil det gøre handelsmulighederne langt mere fleksible.

Vi har i mange år været gode til at spænde vores egne ben med vores egne love. For hvis vi havde været fodboldspillere, så ville alle spillere løbe og takle vedkommende som har bolden på samme tid. Som et land med en lille befolkning har vi brug for et fleksibelt måde at beslutte ting på.

Det ser ikke ud som om at det lyder realistisk med et kæmpe havn, når man tænker på at det skal have beliggenhed nordpå, men det er mere realistisk hvis det bliver anlagt midtpå eller længere sydpå. Man skal selvfølgelig også tænke på at der skal være dybt nok vand på det pågældende sted, samt at der skal kunne være tusindvis af containere på land.

Havnen skal ikke blot være en havn, det skal også være et sted hvor der kan være mange containere fra mange forskellige lande, et sted konkurrencedygtigt sted. Det sted i Grønlands hvor der kan være flest containere lige nu er havnen i Nuuk, hvor der kan være 3.300 (TEU) 20 fods containere. Hvis man skulle sammenligne med f.eks. det kæmpestore containerskib MV Emma Mærsk som kan have 11.000 (TEU) containere, og det skal siges at der findes skibe som er dobbelt så store. Derfor er det vigtigt at tænke stort allerede nu. Man kunne samarbejde med staten, som man også gjorde ift. vores kommende lufthavne. Så længe man sørger for at det ikke i sidste ende bliver befolkningen der skal betale for projektet. For hvis skal regne med at der kommer kæmpeskibe forbi i takt med at nordvest passagen bliver mere og mere brugbar. Derfor er det også vigtigt at det skal være en havn hvor der mindst skal kunne være 11.000 containere TEU.

Vi skal også kunne forestille os at det vil være med til at skabe mange arbejdspladser samt uddannelsesmuligheder. F.eks. har Århus havn lidt mere end 540.000 TEU har ikke mindre end 10.000 arbejdere direkte og indirekte. Vi skal heller ikke kun tænke på hvor mange arbejdspladser der skabes, der er også logistikken, hvor mange andre lokale virksomheder også skal samarbejde med havnen, sådan nogle som Blue Water. Disse er også de virksomheder som har arbejdere og der betales skat.

Der tales om at vi ikke har hænder nok til at udfylde disse jobs, og når vi engang har et stort havn, kan vi kun regne med at efterspørgslen på arbejdskraft heller ikke vil falde. Derfor vil man også blive nødt til at tilkalde arbejdskraft udefra.

Lad os bruge denne debat til at tænke stort, en god indtægtsmulighed i fremtiden, som vi ikke kommer til at fortryde.

Lad os ikke allerede nu tage ”nej-hatten” på og gang på gang sige ”det kan man ikke”, eller sige ”vi har en lovgivning der siger...” og lede efter problemer eller forhindringer, for så længe vi leder efter forhindringerne, så er det jo allerede svært at skulle skabe forbedrede vilkår i fremtiden. I som gerne vil have selvstændighed, hvis i er bange for at kunne tænke stort, hvornår vil i kunne have råd til at have et økonomisk afhængigt Grønland? Vi kan ikke blive ved med at pege på alle forhindringer

uden at pege på mulighederne. Det virker til tider at vi arbejdsgivere her i landet kun har lært at stoppe projekter og sige nej til muligheder.

Lad os arbejde med befolkningen i centrum, og starte med at finde på løsninger ang. Det vestnordiske passage.

Med disse ord støtter vi forslaget fuldt ud fra Atassut.